

jeg i Grunden er meest tilbøielig til, ja jeg troer endogsaa jeg sagde aldeles tilbøielig til, at antage, at en foreløbig Lov, naar den ikke er vedtaget af Rigsdagen, derved kommer til at tabe sin Kraft. — Noget der altsaa vilde føre med sig, at hvis Omstændighederne gjorde det nødvendigt for Regjeringen fremdeles at have en saadan Bestemmelse, saa maatte der paany udkomme en foreløbig Lov.

Med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede Forandring i Fristen for Revisionen kan jeg ikke have Noget at erindre. — Jeg anbefaler gjentagende til det høitærde Thing, at det maa komme til at berøe ved de 400 Rbd. til Lønning for Kontorpersonalet, som i Lovudkastet er foreslaaet.

J. M. Hansen: Hvad angaaer det almindelige Spørgsmaal, om den foreløbige Bestemmelse med Hensyn til Kontorholdsudgifternes Størrelse skal gives ved en foreløbig Lov eller ved den i § 6 i Lønningsloven indrømmede Bemynbigelse for Ministeriet, skal jeg tillade mig at udtale Udvalgets Opfattelse af Spørgsmaalet. Det hedder i bemeldte Lovs § 6: „Indtil en saadan Lov er vedtaget, kan vedkommende Minister foreløbig bestemme Beløbet, dog ikke for længere Tid end indtil Udløbet af det første efter Beskikkelsen indtrædende Finantsaar“, og iforveien siges der, at den foreløbige Lov, hvorved Beløbet fastsættes, skal forelægges den første, efterat Balancen har fundet Sted, sammentrædende Rigsdag. Naar nu Balancen finder Sted, medens Rigsdagen er samlet, saa kan Loven jo ikke forelægges denne Rigsdag, thi det er ikke den, efterat Balancen har fundet Sted, „sammentrædende“ Rigsdag, men den maa forelægges den følgende Rigsdag. Saasnart derfor Balancen indtræder, medens Rigsdagen ikke er samlet, er Udvalget enigt med den ærede Minister i, at Bestemmelsen maa gives ved foreløbig Lov, men naar Balancen indtræder under en Rigsdagssession, saa er det overensstemmende med Lovens Ord: at den foreløbige Lov skal forelægges den først sammentrædende Rigsdag — hvorved ikke kan forståes den Rigsdag, der er samlet — saa er det, siger jeg, overensstemmende med Lovens

Ord, at Ministeriet foreløbig bestemmer Beløbet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontorholdsudgiftsgjærelse til Embedet i Skagen, da har den ærede Minister fuldkommen Ret i, at dersom Udvalget ikke havde havt Andet at støtte sig til end en Sammenligning med Embedet paa Læsø, da var det noget Vilkaarligt, Udvalget havde foreslaaet, men Udvalget har ganske andre Grunde, hvorpaa det støtter sit Forslag, og det anfører blot Sammenligningen med Læsø som Noget, der er taget med. Man vil nemlig see af samtlige Indberetninger om Kontorholdsudgifter til forskjellige Embeder, at 400 Rbd. i Reglen er Lønnen for den første Fuldmægtig paa et saadant Kontor, og det viser sig af en af de Sager, der ligge for, nemlig Forslaget om Kontorholdsudgiftsgjærelse til Embedet i Arts og Skippinge Herreder, at for de sidste 5 Aar er Lønnen til den første Fuldmægtig ved dette Embede opført med 400 Rbd., og et Gratiale af 30 Rbd. Det er altsaa den Løn, der gives en Mand, som kan paatage sig at være første Fuldmægtig i Landets største Jurisdiktioner. Naar det nu er Udvalget vitterligt, at der omtrent i de sidste 3 Aar, før Embedet i Skagen blev besat, slet ikke er holdt nogen Fuldmægtig, men en skrivelyndig Mand, der tidligere har været, jeg troer det var Urtekræmmerensvend, og som ikke har været ansat som Fuldmægtig, men som jævn, simpel Skriver, og den nuværende Embedsmand slet ingen Medhjælper har, hverken Fuldmægtig eller Skriver, naar det er vitterligt, saa vilde det see underligt ud, om man nu vilde, som Ministeren puffer, give denne Embedsmand 400 Rbd. til en Fuldmægtig. Det maatte da først vise sig, at den nuværende Embedsmand ikke kunde hjælpe sig uden en saadan; men han kommer meget godt ud af det uden nogen Hjælp — han hjælper sig ved egne Kræfter. Nu at indrømme ham, fra den Tid han blev ansat — denne Lov træder jo i Kraft fra hans Ansættelsesdag — og til nu 400 Rbd., skjøndt han slet ingen Kontorbetjent har havt, synes idetmindste mig paa ingen Maade rigtigt. Udvalget har foreslaaet 300 Rbd., og for dette Beløb kan Embedsmanden, efter de Lønninger, der i Almindelighed ere gjængse her i Landet, faae en